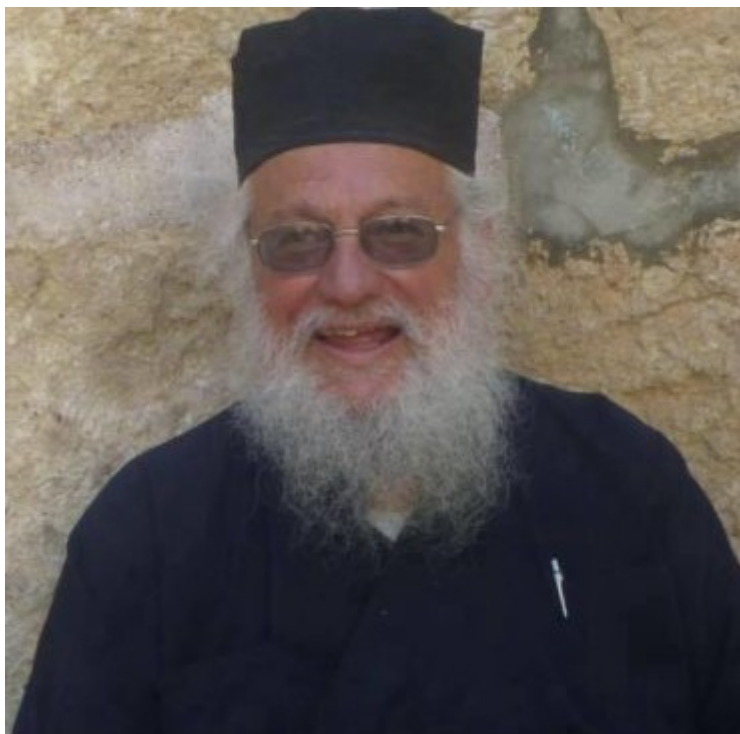

Τρισάγιο για τον μακαριστό Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Πούλο από τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του [μακαριστού Αρχιμανδρίτου Παντελεήμονος Πούλου](#), τ. Ιεροκήρυκος της Ι.Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τέλεσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄, στο Ιερό Παρεκκλήσιο των Αγίων Θεοδώρων εντός του Πατριαρχικού Μεγάρου Αλεξανδρείας.

Στο άκουσμα του θλιβερού αγγέλου της προς Κύριον εκδημίας του αείμνηστου Αρχιμανδρίτη, που ήταν η ψυχή της Ιεραποστολής, ο Μακαριώτατος συγκινημένος αναφέρθηκε στον διαπρύσιο κήρυκα της έμπρακτης αγάπης, με τον οποίο συνδεόταν πνευματικά από τα έτη της ιερατικής διακονίας Του στο Σπήλι Ρεθύμνου (1975-1985), όπου τον είχε γνωρίσει μαζί με τον αοίδιμο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος κυρό Κλεόπα.

Υπογράμμισε ότι αγάπησε την ιεραποστολική διακονία προς τον «καθήμενον εν σκότει και εν σκιά θανάτου» (Ματθ. 4, 15-16) εμπερίστατο συνάνθρωπο όπου γης, γι' αυτό επί σειρά πολλών ετών κατέστη η φωτισμένη ψυχή, η έμπνευση και η

σιωπηλή κίνηση μίας συντονισμένης θυσιαστικής προσφοράς αγαθών προς την ορθόδοξη Ιεραποστολή ανά τον κόσμο, κυρίως δε προς την Αφρική..

Τέλος, σκιαγράφησε την προσωπικότητα του μακαριστού λευίτου τονίζοντας ότι «ήταν αγνός, ατόφιος, ειλικρινής και ανεπιτήδευτος. Αγαπούσε και τιμούσε το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, χωρίς να επιδιώκει εκκλησιαστικά αξιώματα και τιμές. Για το ήθος και την αγλαόκαρπη προσφορά του ο Πατριαρχικός Θρόνος των Αλεξανδρέων, επί των ημερών της Πατριαρχίας μας, του απένειμε την ύψιστη τιμητική διάκριση, το παράσημο του Ανώτερου Ταξιάρχη του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου για την πολύτιμη Ιεραποστολική προσφορά του στα ιεραποστολικά κλιμάκια της αφρικανικής γης ως ελάχιστον αντίδωρον ευγνωμοσύνης, σεβασμού και τιμής. Ο Δικαιοκρίτης Κύριος να αναπαύη την ευγενική ψυχή του μετά Αγίων και Δικαίων».